

Gerecycleerde klasse

In het hart van de polders tussen Damme en Oostkerke herkneeden Alain en Brigitte Garnier een boerderij tot een landhuis waar het heerlijk toeven is.

Tekst Piet Swimberghe • Foto's Jan Verlinde

Het huis heeft zowel intieme als heel open hoeken. De donkere inkom, een mysterieuze plek, spreekt het meest tot de verbeelding. Er hangt een bijna plechtige sfeer.

De grootste woonruimte is ongetwijfeld de woonkeuken onder het rieten dak, met vergezichten over de polders. Let ook op de oude plankenvloer en het prachtige rode marmer.

Zowel in de salons als in de bibliotheek hangt een intieme sfeer dankzij de vele objecten en meubels uit de 17de en de 18de eeuw. Ook hier werden erg mooie materialen gebruikt voor vloeren en wanden.

Dit is een uitermate gezonde woning", zegt *Brigitte Garnier* nadat we amper zijn binnengestapt in haar riante huis. „Vanbinnen zijn de muren immers helemaal bekleed met leem en stro, waarop ook kalk werd aangebracht. Het huis ademt perfect en er is nooit vocht binnen." Maar de woning biedt natuurlijk meer dan alleen een ecologische levenskwaliteit, want het is ook een heerlijk plek om in rond te dwalen.

Eeuwenoude bijgebouwen

Je kunt er inderdaad in verdwalen, want dit landhuis is ruim, zeker als je daarbij ook de vroegere schuren rekent. Bovendien zijn er heel veel vensters die een schitterend uitzicht bieden op het weidse landschap dat voor een sterk ruimtegevoel zorgt. „Maar wat je nu ziet lijkt toch niet op wat het ooit was", legt ze uit. „Dit was een vervallen pand: van het vochtige woonhuis moesten we alle binnenmuren slopen om het interieur helemaal opnieuw op te bouwen."

De bijgebouwen bleven wel intact bewaard. Zoals bij veel polderboerderijen zijn de schuren een stuk ouder dan de woning zelf, omdat het functionele constructies zijn die ontsnappen aan de trends en door hun robuuste bouwwijze ook eeuwen meegaan. Van deze boerderijen gaan de schuren en bijgebouwen terug tot de zeventiende en de achttiende eeuw. Alles werd wel hersteld met zin voor de traditionele proporties en technieken. Zo kwamen er overal vensters met dubbel glas maar met traditioneel schrijnwerk. Voor de daken wer-

den antieke Boomse pannen gebruikt. Op de woonkeuken kwam een rieten dak. Destijds werden in de polders veel daken afgewerkt met riet. Het was trouwens een kinderdroom van *Alain Garnier* om ooit onder een rieten dak te wonen: „Dit is niet alleen romantisch maar ook weer heel ecologisch, want riet isoleert perfect."

Oude kasteelvloer

Alain en Brigitte hebben de hele renovatie en aankleding zelf ontworpen. „Een architect hadden we niet echt nodig," verklaart Alain, „maar zodra we waren opgestart, legden we de plannen wel voor aan architect *Stéphane Boens*, die een reputatie heeft als ontwerper van landhuizen." Dit is trouwens lang niet hun enige project, want de Garniers zijn overal actief, ook in het buitenland bouwen en verbouwen ze woningen en interieurs. Alain begon op zijn achttiende als antiquair. Zijn vader leidde in Brugge een bekend veilinghuis, dus groeide hij op tussen de oudheden. Aanvankelijk reisde hij constant Frankrijk en Engeland af op zoek naar meubels en objecten. Ondertussen bouwde hij samen met Brigitte een zaak uit die veel verder gaat dan enkel antiek. Ze richten volledige interieurs in en laten ook bijpassend meubilair maken in hun atelier.

In hun interieurs, net als voor hun eigen woning, gebruiken ze niet alleen traditioneel schrijnwerk voor lambriseringen, deuren en vloeren, maar ook heel wat recuperatiemateriaal. „Mensen houden immers van interieurs en materialen met een ziel, een verleden", vertelt Alain. >

Boven kom je in de slaapvertrekken die weliswaar intiem, maar helemaal wit zijn, met zelfs een moderne uitstraling. Een mooi contrast.

Wallonië. Het draaitrapje in de keuken komt dan weer uit een Parijs' pand. Dit is een woning waarin intimiteit een belangrijke rol speelt. „Daarom gaven we elke ruimte een eigen karakter, rekening houdend met de gehele harmonie. Zo is de vestibule monumentaal maar warm, terwijl boven alles luchtig is, met bleke houten vloeren en blanke wanden”, aldus Brigitte Garnier.

Ze schrikken ook niet terug voor een barokke decoratie. „Dat komt omdat we veel door Italië reizen op zoek naar antiquiteiten”, verduidelijkt Brigitte. „Daar is niemand bang om een zekere opulentie en warmte te tonen. De interieurs van oude families zijn gewoon fantastisch. Je hebt die warmte hier echt nodig, zeker als de gure wind over de polder waait.” Hun woning biedt je inderdaad van bij het binnenkomen een beschermend gevoel. In de winter is de inrichting er trouwens ook drukker dan in de zomer, want dan halen ze wat meubels en objecten weg. Dat is op zich heel gewoon, ook vroeger werd dit vaak gedaan. Op die manier sluiten ze aan bij een oude traditie. Nu wordt hun landhuis in gereedheid gebracht voor de jaarlijkse opendeurdagen in het najaar, want dan komen er uit binnen- en buitenland bezoekers om dit interieur bewonderen. ●

Info:

De jaarlijkse opendeurdagen vinden plaats tijdens het eerste en tweede weekend van december. Zie ook www.garnier.be.

> „Zo komt de vloer van de bibliotheek uit een Bourgondisch kasteel. Ik had dit stukje antiek parket al jaren geleden gekocht en wist toen niet wat ik ermee moest aanvangen, tot het hier zijn plaats vond. Ik hou enorm van hout en vind het ook boeiend om zelfs kromme planken in een betimmering te verwerken. Dat werd vroeger ook gedaan en het schenkt net wat leven aan een creatie.”

Niet bang voor barok

De leefkeuken is ongetwijfeld het kloppend hart van de woning. Het is een plek waar vrienden worden ontvangen en waar er met plezier wordt getafeld. Alain is trouwens een uitstekende kok. Voor de keukenvloer vonden ze een partij Rouge Belge, prachtig rood marmer uit